

Jo fakt supr to bylo, i když to bylo enem na krátko.

Pindělí, to je už všem jasný = krátký civilizační venčení. Enemže tentokrát to bylo supr krátký, protože se dostavil odečet vodoměrůch. Tudíž Brtník s ohařiskama jen vyběhnul. Což ovšem nebylo na škodu, měla jsem v plánu je stejně pak vytáhnout. Hlavně a to především Rumouška.

Páč! Já pro něj měla specialitku. Naplánovala jsem mu návštěvu místní zásilkovny. Od dob předvánočních je Zásilkovnou naprosto stíženej. Jedna ze zásilek tehdy pochopitelně obsahovala něco pro ohařiska a on moc dobře pozná, když je něco vyloženě pro ně. Má čumes, ne? Tak to vykoumá. No a taky ho naprosto uchvátil prostor týhle Zásilkovny. Je to malá cestovní kancelářička, kterou si šéfuje paní domu - důchodkyně a k tomu si přivzala to zásilkování. A ... můžou tam k ní pejci. A nejen to, ona je k pejskům natolik vstřícná, že je v klidu a pohodičce posílá, ať si to tam prošmejděj. Něco naprosto úžasného pro našeho Rumouše. Pokaždý je unešen ze všech detailů prostoru a kdyby mohl - což by mohl, páč paní by mu to nezakázala, ale já jo ☐ - prošmejdil by jí to i doma. Zkrátka miluje návštěvy týhle zásilkovny skorem jako nákupy v Sekáči a pokaždý, když jdeme okolo, jde se zaparkovat před dveře a čeká v předzahrádce, ešivá třebaš dneska by to nevyšlo a nešli jsme na návštěvičku ☐ . Takže, když jsem teď objednávala nové boty, tak jsem je nemohla ani směřovat někam jinam, než sem.

Vzápětí jsem pořizovala ještě veeelkou ledvinku na venčení a měla jsem radost, že tam tím pádem půjdeme na dvakrát. Enemže situace se kapek zkomplikovala a bylo nutno u obou posunout vyzvednutí, takže to vyšlo jen na jednu návštěvu. Ale i tak! Bylo mi jasný, že Rumoušek bude nadšen. Trefila jsem to nade vší pochybnost. ☐ . Jakmile jsem dorazila domů, ani jsem se nepřevlíkala do psího, enem popadla taštičku, vodítko a Rumouška, kterej mě přepadnul s medvědem. Tali byla na balkóně, kde zevlovala, zatímco nám mladá slečna odečítala tu vodu.

Odečet vody způsobil, že tou dobou byly otevřené dveře od bytu k Danušce, od které ona slečna odcházela. Zatímco jindy by se Rumoušek mladý slečně věnoval hned poté, co by mě obdařil medvědí razítkem na stehno, teď jí odmávnul jako nepodstatnej hmyz, třísknul s medvědem o podlahu a zmizel, vlníc se jak krk Lochnesky do útroh Danuščinýho bytu. Vzápětí se vyvlnil ven , v hubě měl plyšovou paní Krávu a dožadoval se obdivu a ovací ☐ ☐ .

Posléze to vypadalo, že byt odmítá už navždy opustit, protože objevil masážní balonek, kterej ukradnul Danušce z poličky. A zcela propadl jeho kouzlu. Vypadalo to, že nestihneme do Zásilkovny dojít, protože zcela jasně dával najevo, že venku už byl, a teď si chce užít mejdan ☐ . Nemohl pochopitelně tušit, kam že to máme namířeno. Rejdil tam nadšeně prostorem, jak když koupí dvěštdvacet ze sítě. I mu tak svítily oči nadšením z tý nenadálý zábavičky. Nezabrala ani nabídka jeho vlastního žužlopichlobalonku. Ne, tenhle byl kradenej a kradený je dycinky nejlepčejší ☐ ☐ . Zvlášť když má vděční publikum v podobě smějící se Danušky, že jo. Psíbóóže, to zas byly domluvy. Pro nezasvěcené čtenáře- kdyby náhodou nějakej dorazil - tak jasně, že stačilo zapoveloat a šlo by se, ale proč? Bavili jsme se všící tři.

Nicméně nakonec jsme se vykýblovali a vypadli z domu kýženým směrem. Za posledním panelákem jsme se potkali po pěti letech s fenečkou, kterou si pamatuju z doby, kdy si ji majitelé přivezli domůz útulku. Měla jsem radost, že je vidím, že spolu fungujou a oni na oplátku měli radost, že si je pamatuju. Pak museli jít.....počítat žáby k rybníčkům ☐ . Rozesmálo mě to a pravila jsem, že jim s Tali, kterou oni zatím neznají, děláme zdatnou konkurenci, páč jak jen je to možný, jsme tam a provádíme taky sčítání lidu ☐ . Je fajn vědět, že na tu důležitou práci není jeden sám ☐ . Seběhli jsme dolů s kopečka , švenkli to do leva a.....Rumoušek se dle mých přepokladů hnál rovnou ke dveřím s nápisem otevřeno a dychtivostí se na mě díval, že: “Ešivá dneska by to nešlo???”

“Šlo! Šlo, Rumoušku, však kvůli komu jinýmu jsem si to sem nechala asi poslat, když jsem si to mohla vyzvednou tam, kde stačí jen vystoupit od tramvaje a měla bych to hned u nosu. Dem!” Aaaaaaa to bylo jásáního! Takovou radost von vám měl. Čekala jsem, že samou radostí se přeskočí, jak tam hopíkal. Koooonečně se dočkal, po takový době!!! Divím se, že dokázal ukázněně sedět, dokud jsem neotevřela dveře a nedostal povolení, že jdeme dovnitř. Kupodivu tam nevtrhnul jak velká voda ale vstoupil uctivě, jak do kostela ☐ . A taky se tam tak rozhlížel. Pomaloučku vstoupil a pečlivě zkoumal každej centimetrík, jak když hledá miny. A když ho pak paní sama pobídla, rozjel to tam ve velkým. Myslím, že ani hygiena by tam takovou kontrolu neprovedla. Byl šťasten a očička mu zářily jak dva talíře. Pak šel paní pomáhat hledat ty naše dva balíky. Vypadal, že by byl rád, kdyby ho paní majitelka zaměstnala ☐ ☐ . Šťastně by si celý dny štrachal mezi balíčkami a já bych si ho tam vždycky mohla vyzvednout ☐ . No jo, no, ale tak nemůžeme tam otravovat do soudnýho dne. A navíc přišla další zákaznice. Tudíž jsme vypadli. I tak byl šťasten jako bleška. Považte, po takový době!!!!

A jak byl tak v ráži, tak si cestou zpátky trval neustále na tom, že ešče do psího krámu se půjde. Však to máme úplně při cestě, stačí přejít ten chodník, naznačoval neustále. “Jo, holenku, utrácet se Ti zachtělo?” pravila jsem mu. “Tak to máš smolikof, páč už maj dávno zavřino. Tos prokoučoval, jak si blbnul u Danušky.” Mno... a to jsem zas prokoučovala já ale, páč jak slyšel Danuška, tak se toho chytil a jakmile jsme dorazili domů, sednul si k nim na rohožku a dožadoval se vstupu. “Mně z Tebe jednou trefí!” pozvdechla jsem si a šla zazvonit. Jak se Danuška objevila ve dveří, radostně jí přepadnul a prej že spolu budou hospodařit.

Mno... aby jich tam na to hospodaření v tom malým bytečku nebylo málo, vyřítla se ze dveří i Taliprtka, kterou zadržel její statný ošetřovatel □ . Tomu se ovšem bránila sama Danuška s tím, že to je nespravedlivý. S cynickým “Gdo chce kam, pomozme mu tam!” pustil Brtník poutko na Tali kšandičkách a..... já jen tiše Danušce nabídla, že může jít klidně bydlet k nám, až si z těch ruin, co jí z bytu následně zbudou, vyhrabe kartáček a ručník □ . Protože vono mít v bytě tsunami, to se někde nutně musí projevit □ . Naštěstí milý tsunami zaplaťpsíbůh nezpůsobilo žádnou přírodní katastrofu a když to všechno dostatečně prolustrovalo, vyřítlo se zpátky na chodbu a výrazem “Taky ci jít s tebou ven jako von!” Taková nabídka se neodmítá ne? “Proč myslíš, Taliprtko, že máš na sobě doposud ty kšandičky, asi ne? Asi proto, že taky spolu půjdeme, neboj!” klidnila jsem její netrpělivost a za pár minut jsme se hrnuly spolu ven, zatímco Rumoušek šel s Danuškou vařit, žehlit, či co to tam doma dělali □ .